

נִזְרָעַ לְאָהָרָן (וְאֶתְחָדָה) - הַעֲלָה וְקֹדֶשׁ

① פְּקֻדָּה כְּבָדָה

הַגְּיֹעַ לֵב יְהוָה סְפִּטְתָּה וְקֹרְאָה: אָזְהָב לְשָׁבָן
בְּנֵי הַגּוֹדֵל וְאֶמְרָר לֹא, בְּנֵי נַחַת סְלָלָה בְּלֹא שְׁעָרָה
בְּנֵי סְלָה, וְאֶזְרָרָה טְלָלִים נְסָפִים בְּנֵה סְלָלִתָּה. עַשְׂתָּה לְבָנָה
מְשֻׁעְםִים, צְדָקָה אַשְׁנָה בְּעֵדוֹן אַגְּרָכָה. וְרוּם-פְּקֻדָּשׁ אַשְׁנִיתָה
וְאֶזְרָרָתָה, אַל-תְּלַקְּמָת אַתְּ-לְעָם בְּעֵין כְּפָלָה כָּג. וְסָלָב לְהַבָּא
וְנוֹתְרָב שָׁם, אַמְּרָה רְבָקָה לְיַעַלְבָה, בְּנֵי מִזְרָחָה סְבָתָה אַזְרָרָה
טְלָלִים נְסָפִים בָּה, קְצָלְנוּנִים אַזְמָרִים שִׁירָה, סְלָלִתָּה בְּנֵתָה
עַטְּדִים קְנֵחָה לְהַבָּא פְּנֵיד שְׁעָבוֹד, סְלָלָה פְּנֵה אַתְּ-חִדְדִין לְמַךְ
שִׁירָה. עַשְׂתָּה מְשֻׁעְםִים לְאָבִיהָ עד שְׁהָוָה בְּעֵדוֹן אַגְּרָכָה.

כְּכָלְבָה אַזְמָרָה אַתְּ-לְעָם

②

יְאָה' הַחֲרוֹתָה מָצָה מִדְרָרִי טְוָרִים זָכָר [מ] לְמִיטָה שָׁהָיו עֲוֹדָה בְּנֵמָצָרִים. וּבְצָרִים
עַוְשָׁן אֶתְחָדָה לְקֹחַן חַמְרִים או [י] גְּנוּרָה אֶת צְמִיקָה וְכִוְזָא בְּהָנָן
לְתָנוֹן חָמָץ וְמִתְגָּלֵץ אֶתְחָדָה בְּתָבְלִינִי נְטוּ מְטָה בְּתָבְלִינִי בְּלִילָה דְּפָסָה:

כְּלָמָד הַיְמָן מִסְרָבָה

③

וְצִפְנָונָה גַּגְלָנוּס מְפָלָת לְטַעַות
חַלּוּסָת נְפִילָות נְגַדָּה לְכִנְסָת יְסָרָאֵל
בְּסִירָה כְּסִירִיס (ח) קְחָתָה כְּתָפָח
עוֹוְרָתָךְ כְּפָלָח גְּלָמָן הַתְּאֵלָה חַנְתָּה
לְמַרְתָּחָה חַעַלָּה צְמָה אַגְּוָן הָלְגָתָה
לְגָוָן וְקָדְרִיס מֶלֶט סְסָקָד גְּקָנָה
עַל הַקָּן: וְרָגָב כְּמַיִם
לְקָדָם

④

סִומְנֵי הַסָּדָה:

קְנֵשׁ. וְרָחָץ. בְּרַכָּה. יְחִזָּה.

מְגִיד. רְחַצָּה. מְזַעַּיאָה. מְזַחָּה.

מְרוֹדָה. כּוֹרָה. שְׁלָחָן עֲזָרָה.

אַפְּגָן. בְּרַהָּה. חַלְלָה. גְּרָצָה.

כְּבָדָה

⑤

אַלְגָּעַט לְוּפָות. כְּנָנָד מְלָכָנָה לְעָנוּת
גְּלָלוּה הַלְּמוּדָה מְגַלְּסָת מְגַלְּסָת אַתְּ-מְלָאָה
הַמְּגַלְּסָת וְגַלְּלָתָה הַמְּגַלְּסָת
וְלְקַחְתִּי הַלְּסָס נְמַרְקָת וְמְרָה: כְּלָיְמָדָה

⑥

וְדָעַ פְּרָעָז כִּיְמָר וְיָהָה וְרָעָז בְּאֶרְצָל לֹא קְהָם וְעַבְרָום וְעַבְרָנוּ
אַמְּסָמְרָע מְלָאָה שְׁנָה: גְּמַם אַתְּ-הַגְּנוּ אַשְׁר יַעֲבָדוּ בָּנֵן אַנְכִי וְאַחֲרִי. וְ
בְּנֵן אַנְכִי בְּרַכָּשׁ גְּדוֹלָה:

פְּנַיְמָה כְּלָמָד

לֹא נָמֵר לְבַנּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲנֵן וְהַזָּאת אֲתָּה
אֲחֶיךָ מִתְּחַדֵּת מִצְּלָת וְהַזָּאת אֲתָּה
בְּזָעֵג וְטֻבָּה וּבְשְׁפָטִים גְּדוּלִים: וְלֹא
אֲלָתִים וּדְצָפִים קַיְאָנוּ וְהַזָּאת אֲלָתִים
הַמּוֹזִיא אֲלָתִים הַמּוֹזִיא אֲחֶיךָ מִמְּחַת סְבִילָת

אֶרְבָּע פְּסָוֹת. כִּנְקַח כִּנְגָּד ו'
כְּפָקֹת גָּמָלוֹן נְפָקֹח וְהַזְּמָםָנָה
צְלִיל וְנוֹזֵב וְצִדְעֵץ בְּרָכָת גָּמוֹן: כִּי
כִּי, כִּי, כִּי,

וְכֹס פְּרֻעָה בֵּין וְאַקְחָ אֶת הַעֲנָבִים וְאַשְׁקָעֵת אֶת מְאֵלִים כֹּס פְּרֻעָה נְאֹתָן אֶת יְהִקְבּוֹס עַל קְרַבְתָּה:
וְיָאמֵר לוֹ זָהָף וְהַפְּתַח נָזָלָה הַשְּׁרָגִים שְׁלָשָׁת יָמִים קָם: בְּעוֹד זָהָף
שְׁלָשָׁת יָמִים יוֹשֵׁא פְּרֻעָה אֶת יְרָאָשָׁךְ וְהַשְּׁיבָה עַל בְּנֵךְ וְגַתְתָּ כֹּס.
פְּרֻעָה בְּרוֹדֵם מְלַשְּׂטֵת קָרָא שָׁוֹן אֲשֶׁר הַיִת מְשֻׁקָּהוּ:

ପ୍ରକାଶନ

וַיִּסְפֶּר שָׁדֵךְ מְקוֹם אֲתִיכְלָמָן לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אַ
בְּחִילּוֹמֵי וְהַהְנָעֵן לְפָנָיו וְבָגַד שְׁלֹשָׁה שְׂרִירִים וְהַיָּא כְּפָלָת עִלְתָּה
בְּבִשְׁלֵמָה אֲשֶׁר פָּלָמָה נָבָכִים: (טט)

ג (ט) ג ו (ט)

שְׁמַע קָרְבָּן, פִּילּוֹם רְגֵס שָׁטֶן צְלָמָנִיס חָלוּ כְּגַנְגִּינָּת
סְלָעָה, עַס לְאַז וְזָה יְסָדָה נְצָמוֹעַ צְקוּלָּיִס פִּילּוֹם מְלָאָה
פְּיוֹג מְזֹות לִינוֹד הָגָר וְחַס סְהִים מְלֹאת עֲסָה, גְּסָקְסִים נְבִימָה
וְכִתְבָּה צְלָמָרִי נְצִיחָה חַמְתָּה (דְּנָרִים יְמָנוֹ) חָלוּ חַמְנָעוֹן, לְזָה
חַמְרָה שְׁמָעַ צְקוּלָּיִס, וְכָבָר לְחַמְגָנוֹ (לְעַלְלָה טָהָר וְ) קְיַמְלָדָק נְצִיחָה
נְחַמְמָנוֹ לְעַזְוָל טָל מְנֻזָּה מְתַזְוָה תְּמַוְּלָה לְפִי טָהָר:
אוֹ פְּמִיעָם (בָּעָם)

וְיַעֲבֹר וְנִבְרֵךְ אֶת־עַצְמָהּ וְיִאָמֶר לוֹ לֹא־תַּחַז אֲשֶׁר מִבְנֹות בְּעֵגֶל
פְּנֵיהֶן אֶלָּם בְּקַח בְּתוּאֵל אַבִּי אַמְּךָ וְקַח? כִּי מִלְּפָנֵס אַשְׁה מִבְנֹות לְבִן אַחֲרֵי
דוֹ אַמְּךָ וְאֶל שְׂדֵי יִבְנֶה אֶת־כֵּן וְיִבְרֵךְ וְנִבְרֵךְ וְנִכְתֵּם לְקַעַל עַקְמִים:

14

וְיַהֲרֹא לֵאמֹר אֶת־יְזָעָק מִכְלֵדוּ בְּרִיבּוֹן אֶת־יְהוָה כְּשֵׁם
וְאֵשָׁה כְּשֵׁם פְּסִים: וְנַעֲרֹא אֶת־יְהוָה כְּשֵׁם אֶבְרִים מִכְלֵדוּ
בְּגַדְנוֹ אֶת־יְהוָה כְּשֵׁם דְּבָרָנוֹ לְשָׁלָט:

כְּכֹאת נִזְמָן

15

פסים. נִזְמָן כָּל מִלְמָד (פָּנָם י),
כָּמוֹ גְּרָפָם וּמְכָלָם (לִפְנֵי ה) וְלִמְזָן גְּתַנְתָּם פְּסִים (קִמְמוֹל ג)
י' י' (ט) דְּמָמָר וּמְמָנוֹן.

טָבֵר 6

כְּכֹאת

16

הָא לְחִמָּא עֲנֵיה

קְדֻשָּׁה אֲכָלוּ אֶבְרָתָנָא בָּאָרְעָא רַמְצָרִים.

כָּל דְּכָפִין יִתְּהִיר וַיְכֹל

כָּל דְּצָרִיךְ יִתְּהִיר וַיְפַסֵּחַ.

הַשְׂתָּא הַכָּא. לְשָׁנָה הַבָּאָה בָּאָרְעָא דִישְׁרָאֵל.

הַשְׂתָּא עֲבָרִי. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חֹרִין;

כְּכֹאת

17

וְיַקְרָרִים מְאֹד וְיַסְרוּ אֶלְיוֹן וַיְבָא
וְאַלְבִּינוֹ וַיְנַעַשׂ לְהָם מִשְׁקָה וּמִצְוֹת אֶבְרָה וַיְאַכְלָוּ

וְאַכְלָוּ אֶת־הַבָּשָׂר בְּלִילָה תְּנָה אַלְיוֹן
אֶת־וּמִזְוֹת עַל־מְרָרִים יַאֲכִלוּ:

וְנַעֲלָם לְאַזְאָזָן מִקְבָּח־בְּיַזְרָעֵל־בְּקָר:

וְנַעֲלָם הַכּוֹבֵד־בְּפָנָנָרִים מִקְטָן וְעַד־אַגָּול וַיְלַא לְמִצְאָה הַפְּתַח:

וְפַסֵּחַ הַהֲנָה עַל־הַבָּשָׂר וְלֹא וְפָנֵן הַמְשִׁקְתִּית לְבָא אֶל־קְטַנִּים לְבָנָן:
וְנַעֲלָם לְאַזְאָזָן לְקָרְבָּן וְבְגָנְבָּן וְאַמְּרָל קָרְנוֹבָא מִן־הַמְּקוֹם הַהֲנָה

קְרִימְשָׁקִית יְהִינָה אֶת־הַשִּׁיר וְוַיְהִי קְמַזְקָק בְּעַזְנֵי הַהֲנָה:

וְאַמְּרָל קָרְנוֹבָא אַאֲלָמָה עַלְיִי גַּם־אַתָּה גַּם־בָּנָי יִשְׁרָאֵל וְלֹכֶד עַבְדָו
אַתְּ־תָּהָה קְדָבְרָכָם:

וְיַחֲמַלְתָּה וְיַתְּזַקֵּן הַאֲגָשָׁם ט

בְּגִזְוּ וְבִזְדָּא אַשְׁלָה וְבִזְדָּא שְׁקִי בְּנָנָיו בְּחַמְלָת וְהָהָעָלָיו וְיַאֲהָוּ וְנַגְעָה
מְחוֹזָעַלְעַיר:

אַתְּ־עַל־אַתְּ

וְלֹא יָכֹל לְהַקְמָה לְהַקְמָה וְגַם־צְדָקָה לְאַיְצָה לְהָם:

(28)

ו. בכל דור ודור חייב אדם להראות את עצמו כאלו הוא בעצמו יצא מהשבד מצרים שנאמר שנותנו הוציא משם יג'ו... ועל דבר זה צוה הקב"ה בתורה זכרת כי עבד היה כלומר כאלו אתה בעצם היה עבד ויצאת לחרות ונפדיות:

יאמְרָא הַכְּנָסָה וְסִדְרוֹת

(29)

קיי'אַבָּר לְאַקְעִידָה הַעֲבָרָה אֶזְעָבָרָה
יג וְעַבְרָה פֵּשׁ שְׂנִיט וְבַשְׂנִיט הַשְׁבִּילָת הַשְׁלִיחָה חַפְשִׁי מַעֲשָׂה: וְקִרְבָּן
ו. תְּשִׁלְחוּנָה חַפְשִׁי מַעֲשָׂה לְאַחֲלָה רִיקָם: הַעֲבָרָה פְּעָנִיל לוֹ מַעֲנָאָן
טו וְמַעֲרָבָה וְמַעֲרָבָה אֲשֶׁר בְּרָכָה, וְהָוָה אַלְיכָה תְּפָנִילוֹ: וְוּבָרָךְ קַיְשָׁבָר
טַבִּית בְּאַרְץ מְאָרִים וְקַדְגָּה יְהָוָה אַלְלָהִיךְ עַל־לְפָנָן אַנְכִי מַצְוָה אֲתָי.
מַבָּרָךְ קַהְלָתִים:

כְּפָתָח כְּבָבָה

(30)

כא נִקְרָא מָשָׁה לְכָלִיזָגָן יִשְׂרָאֵל וְיִאָמֵר אֶלְלָהִים גַּשְׁבָּו וְקַחְוּ לִכְמָן
כב לְמַשְׁחָחָמִים וְשַׁחַטָּו הַכְּסָחָה: וְלְקַחְתָּם אַגְּדָתָה אַזְׁוב וְטַבְלָתָם בְּקָם
אלְשָׁרִיבָהָפָל וְהַגְּדָתָם אֶלְהַמְשָׁקָול וְאַלְשָׁקָר הַחוֹתָת גַּנְיָהָם אֲשֶׁר
בְּקָפָן וְאַתָּם לֹא מַצְאָו אִישׁ קַבְּמָחִיבָה עַד־בָּקָר: ט' אַבְנָן

(31)

בְּעַבְרָה אֲנָשִׁים כָּה

אלְמִינִים קְטָרִים וְיִמְשָׁכָל וְיַעֲלֵו אֶת־יְוֹסֵף גַּנְיָהָבָור נִימְבָּר אֶת־יְוֹסֵף
לְיִשְׁמְעָאָלִים בְּשָׁשָׁרִים בְּסָרִים נִיקְיָאו אֶת־יְוֹסֵף מַאֲרוֹמָה: וְנִשְׁבָּרָאָבָן כָּה
אַלְהָבָור וְתָהָה אַיְנוֹסָף פְּבָור וְהַקְּרָע אֶת־בָּגָדָיו: וְנִשְׁבָּרָאָבָן כָּה
וְאָמָר הַיְלָד אַיְבָנָן וְאָמָר אַבָּא אַבָּיָה:

ט' וְאַתָּה כִּי

(32)

מזכיה את הקורה עם המצוות ומתחליל לזר את ההגדה בשמה וכבול רם.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים היו זה המשובת.

פרני מוכן ומזוקן לך למסזה לספר ביציאת מעריס לשם יהוד
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא ושכינתיה על ידי קָדוֹשָׁא טָמֵר וְגַעַל
בשם כל ישראל;

ט' 32 כ

(33)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר גָּאַלנוּ וְגָאַל אֶת אָבוֹתֵינוּ מִמְּצָרִים,
וְתִּגְעַנֵּנוּ לְלִילָה הַחַד לְאַכְלָבָן מִמָּחָה וּמִרְזָעָה.

כְּבָנֵינוּ יְאַלְמָנִין וְאַלְמָנִין
וְגַעַלְנוּ לְמַזְעָקִים וְלְרַגְלִים אֲמָנִים
הַבְּאָמִים לְקַרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם,
שְׁמָמִים בְּבָנֵינוּ עִירָן וְשָׁלִשִּׁים
בְּעַבְדָּתָן.

וְנִאַכְלָל שָׁם מִן מִזְבְּחִים וּמִן הַפְּסִחִים
אֲשֶׁר יִגְיַע דָּקָם עַל קִיר מַזְבְּחָן לְרַצּוֹן,
וְנִזְחַח לְכָ שִׁיר קְרָשׁ עַל גַּאֲלָתָנוּ
וְעַל פְּדָdot נְפָשָׁנָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.

ט' 33 ה

25

מה שמקשין הראשונים כי למה לא תקנו ברכיה שצינו לכפר ביציאת מצרים, ויש מהרץן שנכלל בברכת דאשד גאלן, ואינו מוכן לכטורה דלמה אין מברכין עוגר לשינויו קודם שמתחילין לכפר ההגדה. ויל' דאיתא בפרק ע"פ [קט"ז ע"ב] מתחילה בגנות ומסים בשבח עבדים היינו מתחילה ע"ז היו אבותינו וכו'. והנה כמו שחייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, כמו כן חייב אדם לראות עצמו כאלו הוא ה' מעע"ז וכיוון קרבו המקומם לעבודתו, והיום בלילה המתחילה לעובוד חשם במלחמות הנהוגות אותו לילה. והנה מאינו בטבילה גרים שבברך לאחר טבילה, מפני שקדום טבילה איתנו יכול לומר וצינו [פסחים ז' ע"ב], ה' נ' קודם ספור י"מ אנו יכול לומר וצונו, מפני שעדיין הוא בבחיה כאילו היה מעע"ז, ולאחר הספור שכול להזכיר וצינו אז הוא וכל ברכות אשר גאלן.

ההמ"ס פר' ה' ב' ה

26

מה פוליליה

שלילה תהא מכל הילילות

שכל הילילות אנו אוכלין חטא ומאה.
הילילה תהא כלו מאה.שכל הילילות אנו אוכלין שאר וركות
הילילה תהא (כלו) מדרור.שכל הילילות אנו אנו מטהילין אפילו קצת
אתה הילילה תהא שני פעמים.שכל הילילות אנו אוכלין בין ישבעין ובין
משבעין הילילה תהא כלנו מסבעין.

ה' ב'

27

עבדים היו לפרק זה במאדים. ווציאנו יי' אלתינו
משם ביד חזקה ובזרע נתנעה. ואלו לא הוציא הרשות
ברוך הוא את אבותינו ממצרים. ברוי אנו ובנינו ובני בנינה
בשעדים היו לפרק זה במאדים, ונפלנו כלנו חכמים,
כלנו נבוגנים, כלנו זקנים, כלנו יורדים את התורה, מזוה
עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל שפרחה לספר ביציאת
באים ברוי זה משפט.

ה' ב'

28

מעשה ברבי אליעזר ורבו יהושע ורבו אלעזר בן
עריה ורבו עקיבא ורבו טרפון שהיו מסבין בגני-ברך והיו
מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם, רבותינו הגע ימו קריית שמע של
שרהית.

ה' ב'

אמֶר רבי אלעזר בנו-צעריה, ברוי אני בגין שבעים שנה
ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים פלילות, עד שדרךה
בניזומא, שנאמר לפצע תזכר את יום עצה הארץ מצרים
כל ימי תייכ, ימי תייכ תמים, כל ימי תייכ תלילות, ותקמים
אומרים, ימי תייכ העולם הזה, כל ימי תייכ להביא לימות
השנית;

כ' ב'

(29)

ברוך תהקום, ברוך הוא
ברוך שאיתנו תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

בגדי ארבעה בניים דברה תורה -

אחד חכם,

אחד לשע,

אחד טם,

ואחד שאינו יודע לשאול.

כ' ב'

(30)

חכם מה הוא אומר, מה העבות והחקים והמשפטים אשר
זה יי' אלהינו אתם. ואף אתה אמר לו בהלכות הפסח, אין
מפטירין אחר הפסח אפיקומן;

רשע מה הוא אומר, מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא
לו, ולפי שהוציא את-עצמיו מן הכלל בפרט בערך. ואף אתה
הקרה את שני נאחים לו בעבור זה עשה יי' לי בצעתי
מן מצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל;

כ' ב'

(31)

קייז'אנגל ברג מחר לאמר מה העדות
ו Hankins נומשלטם אשר אתה הונח אלענט ואתם ואפרות לבוג'ה
עבניט הינט לפרקעה במצרים ויאזען יהוה מקראים גיד תוקה:
פרקא נאגון

(32)

הארץ אשר אין יהוה לך באנדר דבר וצערם אל'ה עבדה ה' ה' נואר:
זו וזה קיז'אנגר אליכם בזיכם מה העבודה הזאת לך: ואפרות
ובכח' פסחה הוא ליהוה אשר בכה על רבינו בז'וינ'זראר בז'זראם בונגו
את' מצרים ואת' בקינו הצליל וקד' החיב ושבחו:

כ' ב' לא

33

ברוך שומר הבטחתנו לישראל

ברוך הוא

שתחזות ברוך הוא חשב את בקע לעשות. כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין סבתאות. שאמר. ואמר לאברהם ירע מושג יהוה וירע הארץ לא לך. ואברהם ועשרה אתם ארבע מאות שנה, וגס את הנוי אדר נצחים זו אנכיהם, ואחרי בוניאו ברכש גודל,

כ' 32

34

יכסה חסית מנביה את הכוус בדור ואבב

וְהִיא שָׁמַדָה לְאֹבוֹתֵינוּ וְלָנוּ

שלא אחד בלבד עמד עליינו לבלהותינו
אלא שבסכל הדור ודדור עומדים עליינו לבלהותינו.

ושהוש ברוך הוא מאיינו מיקם;

כ' 33

35

מניח את הכסות וחומר ומגלה את המכותות

צ' ואלך. מה בקע לבן הארכי לעשות לעקב אבינו.
שפרעה לא נזר אלא על הקודרים ולבן בקע לעזוק רוח
הכל שנאמר, ארכי אבד אבי וירד מצריקה והנץ שם
בקמי מעתה ישים לנו גודל עצום ורב;

כ' 34

36

וירד מצריקה אנס על פי סדרון, ונזר שם מלפדר שלא
עד שעקב אבינו להשתגע במקזרים אלא לנזר שם, שנאמר
ויאמר אל פרעה לזר בארץ בנו כי אין קראעה לצאן
אשר לעברך כי כביך תרעל בארץ קנשו ועה ונבדנו
עניך בארץ גשם;

כ' 35

37

במתי מעט - כמה שאמר:
בשביעים גש נרדוו אבותינו מארימה,
ועחה שמן יאלקית בכוכבי השמים לרבות.

כ' 36

38

כל הרים

הבא ליעקב מסביר מה יוציא נרמו מלבד גשי בניין יתקבב כל גוש
כ' שעשים וממש: ובני יוסף אשר רילדי לו במצרים גש שניים כל הרים
לכית עזקב הבא מארימה שבעם:

כ' 37

(39)

וְהַעֲמָדָה עַל־מִקְרָן בְּשֻׁבָּר לְחַדֵּשׁ הַרְאָשָׁון
כִּי מִקְרָן בְּגַלְלָל בְּקָאָה מִזְרָחָ יְרִיחָוֹן אֶת־שְׁלָמִים עֲשָׂרָה הַאֲבָנִים הַאֲלָהָ
כִּי אֲשֶׁר לְקָהוּ מִזְרָקָה קִיקִים יְהוָשָׁעַ בְּגַלְלָל:

כ' ב' ב'

(40)

וְאַמְרָר וְהַחַדְלָה אֶל־הַזְּלָעָה הַזָּוּם גָּלוּתִי אֶת־חַרְבָּתִי מִצְרָיִם
וְקָרָא שֶׁם הַמְּקוּם הַהוּא גַּלְלָל עַד הַזָּוּם דָּבָהָן נִזְקָן בְּנֵי־זְרָאָל
בְּגַלְלָל וְעַשְׂוֵה אֶת־הַחֲסִיחָה בְּאַרְבָּעָה עַלְרַד זָמֵן לְחַדֵּשׁ בְּעַרְבָּה
בְּעַרְבּוֹת וְרִיחָוֹן:

כ' ב' ב'

(41)

וְאַתְּ עַמְלָנוּ אֶל־הַבְּנִים כִּי־אָרָה פְּשִׁילְיָהוּ נִכְלָל הַבְּתָתְמִינָה
כָּל־סִפְרֵן סִילּוֹד כִּי־אָרָה פְּשִׁילְיָהוּ נִכְלָל הַבְּתָתְמִינָה.

ב' ב' ב'

(42)

וְיַצְיאָנוּ יְהִי מִצְרָיִם לֹא עַל־יְהִי מִלְאָקָה וְלֹא עַל־יְהִי שְׁרָר
וְלֹא עַל־יְהִי שְׁלִיטָה אֶלְאָה הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָבוֹדִוּ וּבְעַצְמָוּ
שְׁנָאָמָר וּבְעַרְבָּתִי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּלִילָה מִזְרָחָ וְהַכְּתִי כֵּל בְּכָור
בָּאָרֶץ מִצְרָיִם מִזְרָם וְעַד בְּנָמָה וּבְכָל־אֶלְהִי מִצְרָיִם אֲשֶׁר
שְׁפָטִים אָנָּנוּ יְהִי וּעַבְרָתִי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם אָנָּנוּ וְלֹא מִלְאָקָה
וְהַכְּתִי כֵּל בְּנָזָר אָנָּנוּ וְלֹא שְׁרָף וּבְכָל־אֶלְהִי מִצְרָיִם אֲשֶׁר
שְׁפָטִים אָנָּנוּ וְלֹא הַשְּׁלִיטָה אָנָּנוּ יְהִי הוּא וְלֹא אָחָר:

כ' ב'

(43)

דָּבָרָה נִנְשָׁמָע נִסְמָךְ בְּעַרְבָּה, אַזְתָּה וּמוֹעֵדי
בְּאַרְמָתִ בְּנֵי חָמִי, לְמִפְאָה בְּעַרְבָּתוֹ בְּלִבְנֵי מִצְרָיִם, וַיַּצְאָ אָתָּה
עַמּוֹ יְהִירָאָל מִתּוֹךְ לְחָרוֹת עַלְמָן.

אַתְּיָהוּ עַרְגָּוָה

(44)

בְּאַלְקָנָה יְהֹוָה אֱלֹקָנָה וּמִבְּתִי עֲבָדִים אֲדִיקָנָה בְּלִבְנֵי מִצְרָיִם
גְּרָנָה, וּבְכָלָה אֱלֹקָתָה וּמִסְמָךְ בְּקָעָתָה, וְזִדְמָם טְבָעָתָה, וְזִדְדָמָם
חַעֲרָבָתָה

אַתְּיָהוּ שָׁמְרָה

(45)

(ב' ב' י) וְיַחַי בְּחַצִּי הַלְּלָה הַלְּלָה כָּל וְבָנָה בְּאַרְצֵן כְּבָרִים וּוּסְטוּב (ב' ב' י) כִּי לֹא בְּנָבָב [ב' ב'] גָּוֹם הַסְּטוּבָה וְ[ב' ב' י] (אַתְּיָהוּ שְׁבָב) אַתְּיָהוּ
הַקּוֹשׁ בְּרֹק הָאָמֵר אָזְדָעַ לְנֵי הַמִּזְרָחָ הַזָּהָר הַזָּהָר נִשְׁׁוֹתָה עַד רָנוֹק נְזִוְאָה בְּנֵי
שְׁנָאָה

אַתְּיָהוּ שְׁנָאָה

בעת אמירות המכית מטופים מעט זון מן הכתוב על כל מכיה ומכה
 רם, צפראדע, בגנים, ערוב,
 דבר, שחין, בירד, ארבה,
 חשה, מפתח-בכורות;

כט

וילך פרעעה למשה ולאברן ויאמר הצעירו אל-יהוּה
 ויגר קצפרדים ממעי וממעני נאשלה א-ת-ה-לָם ווְזַהֲבוֹ ליהוּה:
 ה' ויאמר משה לפרעעה תחזר עלי' למקתי א-צעיר לנו ולעבידך
 וילעט להזכיר קצפרדים ממעי וממעני רק ביאר חשה;
 ויאמר למלך ויאמר כדרור למלך פולץ כי אין פיהו אל-יהוּה:

כט'� כרא

ויאמר יהוּה אל-משה ק' א' אל-פראדע וא-פרעה אל-יוּה כה א-ם' יהוּה
 שליח את-יעשוי ווְעַבְדָּנִי; ואם-יאן אה' לשלה תה' א-נְבֵן נ-גַּעַת א-ת' כ'
 כל-זבולען קצפרדים:

(ט)

47

על כל-ארץ מצרים ווּה כל-זבול מצרים בקד מאי' לא-פכו לא'
 היה בון ארבה במו' ואחריו לא יהוּה-יפנו:
 אלה נ'

48

ונתקו יישמיים בקד אש ליהבות בא-ארץ; וינתקו
 והתנקות יישבר עץ גובלם:

גניזה ה

(5)

וילך משה מעם פרעעה אל-העיר ונברש פניו לו
 אל-יהוּה ניחדלו הקלות ונברד וקפער לא-יגתך ארץ-ה-בירה פרעעה לו
 כי-יחל הפטיר ומקבר ומקلت נסף לחטא נקבד לבו הוּא ווְעַבְדָּך:
 ניטוך לב פרעעה ולא-שליח את-יבני ישראל פא-סְפָר דָּבָר י-הָה ב-די'
 משה:

52

על אחת בפה ובמה טובה כפולה ומכפלת למקום עליינו,
 שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם,
 וברג את בכורייהם, ונתנו לנו את מומנם, וקבע לנו את הגיס,
 והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרינו בתוכו, וספק צרכינו
 במרבך ארבעים שנה, והAACILNU את פנו, ונתנו לנו את
 השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתנו לנו את התרה,
 והבנינו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבבירה לכפר
 על כל עונותינו;

בגו גמליאל היה אופה
 כל-לא א-סְפָר צלקה וארים אלו בפסח
 לא-יאני ו-חטאת
 וא-ל-י-ה-

כט'� כרא

49

ונאמר לפניו טירה חדשה הללויה:

כג' נ

נ' נ

(53)

כג'

(54)

שָׁפֵךְ חִמְתָּךְ אֶל הָגּוֹם אֲשֶׁר לֹא יַדַּעַךְ
וְעַל מְמָלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשֵׁמֶךְ לֹא קָרָאוּ
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת גֹּנוֹה הַשְּׁמוֹ
שָׁפֵךְ עַל יְהָם זַעַם וְחַרְזָן אֲפָךְ יִשְׁיגֶם.
תְּרַדֵּךְ בָּאָר וְתִשְׁמִידֶם מִתְּחַת שְׁמֵי יְיָ;

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בוגרא פריך הגביה
ברוך אתה יהוה מקדש הבית
(השחתת נז) ישראאל וחומותיו:
ברוך אתה יהוה גאל ישראאל
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בזברא פריך תגבורת
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במקצתינו וצדקה
על נטילת נידיהם:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
הנוציאו לךם מן קדולכם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במקצתינו וצדקה
על אכילת מצה:

(54)

ברצחה

כג' נ

(55)

אם עשה כסדר זהה מעשיו ורויים לפני הקב"ה
אחר ארבע כוסות אין רשאה לשות שום משקה אלא מים
חסל סדר פסח בהלכתו.
כל משפטו וחקתו.
כאשר זכינו לסדר אותו.
בן גוּפה לעשותו;

לילא.
הילאה.
הילאה.
לילא.

כג' נ

ברוך יומם אשר הוא לא יומם ולא
יום הוועדי כי לך יומם צדקה לך
שופרים השחד לאירוע כל הימים וכל
קראי בגאות יומם חחתת

(56)

שלשה עשר מי יוזע?
שלשה עשר אני יוזע: שלשה עשר מדיא,
שנים עשר שבטי, אפס עשר כוכביה,
עשרה דבניא, תשעה ירכלייה,
שמונה ימי מילחה, שבעה ימי שבתא,
שבעה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה,
ארבע אחות, שלשה אבות, שני לוחות
שני לחות פברית, אפס אלהינו שלשים ובאר.

כג' נ

(57)

ואתה הקדוש ברוך הוא. ישחת למלאת הנמות.
רישחת לשוחת. רישחת לתורא. רישחת למיא.
רכבה לנרא. רישרף לחוטרא. רחבה לבלא.
הנשך לשונרא. דאכלה לנדייא.
הזון אבא בתרי זוני.

חד גדייא. חד גדייא: